

Formandens beretning, generalforsamling K72, mandag 19. marts 2018.

Velkommen. Nok et år er gået, og nok engang er det tid til at afvikle generalforsamlingen i K72. Som sædvanligt kan vi glæde os over at I så talrigt møder frem – vi kan åbenbart godt konkurrere med sidste afsnit af Badehotellet! Det er altid dejligt for en forening at få opbakning i kraft af godt fremmøde til den årlige generalforsamling.

Jeg vil fortælle lidt om årets gang i foreningen.

I det forløbne år har bestyrelsen afviklet 7 bestyrelsesmøder, og jeg vil her benytte lejligheden til at takke mine bestyrelseskolleger for udvist vilje og energi i bestræbelserne på at give os alle nogle gode oplevelser i regi af K72.

Traditionen tro er påskeudstillingen den største aktivitet for foreningen. Atter i 2017 kunne vi, takket være stor velvilje fra menighedsrådet i Gauerlund Sogn, afvikle udstillingen i de perfekte rammer, som Sognehuset byder. Der skal derfor også denne gang lyde en stor tak til menighedsrådet, kirkens præster og de medarbejdere i Sognehuset, som bistår i forbindelse med afviklingen af påskeudstillingen.

Udstillingen omfattede denne gang ikke mindre end 90 værker, fordelt på skulpturer og malerier, så der var godt fyldt op i sognehuset.

På trods af at vejret i påskedagene bestemt ikke var os venligt stemt, er vi tilfredse med et besøgstal på godt 250. Ved selve ferniseringen Skærtorsdag var mere end 60 personer samlet i sognehuset, hvor de bl.a. kunne høre vores lokale udstiller, Jacob Iskov, fortælle om sin kunst og hvordan han får drivtømmer, store og små grene, rester af knækkede stammer, rødder osv. i kombination med smukke sten og rustne jerndragere til at blive en skulptur.

Interessen for Jacob Iskavs skulpturer var meget stor og høstede mange anerkendende ord og ikke mindst bemærkninger om hvor imponerende det er at se, hvad man kan få ud af naturens egne produkter – hvis man vel at mærke som kunstner har fantasien til det, og det har Jacob Iskov i høj grad. Det blev ikke kun ved de rosende ord, for der var også rigtig pænt salg i skulpturerne. Nogle af jer, der er mødt frem i aften, kan senere være heldige at gå hjem med én af Jacob Iskavs skulpturer, der er med i lodtrækningen om kunstværker lidt senere.

På malerisiden var der 4 udstillere, både danske og udenlandske, og spændvidden i deres værker var stor, selv om de - ligesom Jacob Iskov - alle havde "natur" som fællesnævner. To kunstmalere repræsenterede det nationale aftryk. Det var dels Charlotte Danielsen og dels Majken á Grømme, hvor sidstnævnte desværre ikke er blandt os mere. Begge har ganske vist taget deres afsæt i naturen, når inspirationen skal hentes ned på lærredet, men slutresultatet - og dermed deres fortolkning af begrebet natur - er meget forskelligt for de to kunstnere.

Fra Frankrig havde K72 hentet værker af to kunstnere, som i udstillingsmæssig sammenhæng er nye i Danmark: Joël Gangloff og Pierre Bonetto. Også her var værkerne meget forskellige, selv om de begge ligeledes tager udgangspunkt i naturen. Med en baggrund som typograf for Gangloff og tekstildesigner for Bonetto, er det måske ikke så underligt, at resultaterne bliver så forskellige.

Som det blev udtrykt af en af de besøgende på udstillingen: *En fin udstilling og et billede på at kunst kan være meget forskelligt – absolut et besøg værd.*

Omsætningen i løbet af påskedagene nåede godt 25.000,-, så mange af værkerne faldt bestemt i publikums smag. Foreningen købte selv en del værker, og nogle af dem er som sagt tidligere med i aftenens lodtrækning.

Næste udstilling afvikler vi traditionelt på Børkop Vandmølle i forbindelse med efterårsferien, altså i "begge ender" af uge 42. Men denne gang blev det til et farvel til Vandmøllen og atter en udstilling i Sognehuset, som nok engang blev stillet til vores rådighed. Skiftet skyldes bestemt ikke utilfredshed med Vandmøllen, men vi må erkende at Vandmøllen er noget mere udfordrende, fordi vores udstillingsmateriale - podier og vægge m.m. - skal fragtes op på 1. sal på Vandmøllen. Det er uægtelig meget nemmere at komme til med vores udstyr i Sognehuset. Jeg vil gerne her benytte lejligheden til nok engang at sige Vandmøllen tak for en meget fin behandling og for at vi i så mange år har kunnet disponere over 1. salen, hvor vi har kunnet afvikle en hel perlerække af udstillinger.

"Barndommens land, tidens mælketand, verden er ny for dit øje..." Alle kender helt sikkert Benny Andersens vidunderlige sang om "Barndommens land", og denne sang passede perfekt på det tema, som vores efterårsudstilling havde: Naivisme. Ordet naiveisme er en samlende betegnelse for flere retninger i malerkunst, der tilstræber en vis barnlighed ved at efterligne børnetegninger og ved at se stort på perspektiv og anvende mange detaljer i billederne.

Og det var lige præcis med det udgangspunkt, at efterårsudstillingens 3 udstillere viste os, hvad det havde afstedkommet:

Dorit Knudsen kom med keramik i form af krukkeformede damer, fabeldyr i metermål, gakkede høns og skåle i talrige former og farver. Alt sammen fremstillet ved at anvende raku-teknikken, der er en japansk form for brænding af keramik, og som giver helt unikke resultater. Det var ikke første gang, Dorit udstillede hos os, og det er der en god grund til: også denne gang faldt hendes værker i publikums smag, og der var særdeles god gang i afsætningen.

Ole Grøn er, som han selv har udtrykt det, et af de børn, der aldrig holdt op med at tegne og male. Selv om der ikke er kunstnere i familien, har han altid haft drømmen om et liv med billeder – det liv har han nu, og han har i mere end 20 år været en del af flokken af danske naiveister. Mødet med digital laserteknik har udvidet hans repertoire til nu også at omfatte skulpturer og relieffer, og det fik vi også set eksempler på.

Anette Andersen har for længst forladt sin baggrund som teknisk assistent og har de sidste 20 år arbejdet fuldtids som selvstændig billedkunstner. Fra at alt skulle være lige og i rette vinkler, har hun sluppet målebåndet og givet slip, og så må tiden vise, hvilke former, der kommer ud af penslen – og det er bestemt ikke snorlige eller retvinklet! Der var smæk for skillingen, og ikke mindst for farverne i de værker, Anette havde medbragt til udstillingen.

Fælles for alle 3 udstillere er en glæde ved at udøve kunst, der appellerer til et meget bredt publikum. Man kunne blot trække på smilebåndet og blive i godt humør, når man så de resultater, der var kommet ud af kunstnernes anstrengelser.

Det lidt grå og triste efterårsvejr kunne ikke holde ca. 200 besøgende fra at lægge turen forbi Sognehuset, hvor omsætningen nåede ca. 25.000,-kr.

Året har budt på andre aktiviteter for foreningen. Sidste år havde vi en vellykket udflugt til Lemvig og omegn, så i efteråret forsøgte os med endnu en udflugt med titlen:

”Fyn er fin” – det gælder også for kunst! Lørdag den 18. november var vi 17 af foreningens medlemmer, der drog til Fyn.

Første besøg på Johannes Larsen Museet i Kerteminde til en dejlig frokost, derefter en meget fin guidet rundtur i museet.

I 1901-02 byggede kunstnerparret Alhed og Johannes Larsen deres hjem på Møllebakken i Kerteminde. Hermed skabte de både en malerisk ramme om familiens liv, og tillige et gæstfrit kunstnerisk mødested (med hele 16 gæstesenge!) for malere, forfattere og billedhuggere.

Kerteminde husede på den tid en hel koloni af kunstnere, der i dansk kunsthistorie kendes under betegnelsen "Fynbomalerne". Det var malere, der hyldede det enkle liv i samklang med natur og familie, og som hentede deres motiver fra de nære omgivelser: familiens liv, stuerne, blomsterne i vindueskarmen, haven, lystfiskerbådene i havnen, markerne, kysten, klinerne og ikke mindst dyrelivet.

Johannes Larsen døde i december 1961, kun en uge før han kunne have fejret sin 94-års fødselsdag. Efter hans død boede hans svigerdatter, Else, på Møllebakken. Først da Else døde i 1984, overgik villaen til Kerteminde Museum, som åbnede Johannes Larsen Museet i 1986. Året efter åbningen af museet blev atelieret restaureret og åbnet for publikum. Vores guidede rundvisning var således i det hus, som oprindeligt var familien Larsens bolig, og som i vid udstrækning fortsat står som dengang.

Og så et lille kuriosum: Ofte hører man at kunstnere er fattige og nærmest må leve på en sten. Det gjaldt absolut ikke for Johannes Larsen, der efter datidens forhold var en endog særdeles velhavende kunstner, der både brugte sine midler på familiens ve og vel (han reddede bl.a. sin far, der var købmand, fra at gå konkurs) og også støttede mange kunstnerkolleger ved at købe deres værker.

Efter nogle spændende timer her drog vi videre til besøg hos kunstmaleren Malene Hammershøj i hendes atelier i Bogense.

Hammershøj-navnet er velkendt og meget skattet hos medlemmer af K72. Malene har udstillet hos os flere gange, og før Malene var det hendes afdøde far, Frank Hammershøj, der altid høstede stor anerkendelse, når han udstillede hos os.

Malene bor i det gamle rådhus i Bogense, og har overtaget hele øverste etage (som oprindeligt var byrådssal) som atelier efter sin far. Under vort besøg fortalte Malene om sit liv som udøvende kunstner - et liv, som hun selv har beskrevet således:

Jeg maler for min egen skyld. Fordi jeg elsker det - fordi malerierne kalder, trænger sig på! Faktisk har jeg før haft den idé, at jeg kunne male, hvis jeg ville. Men det ville jeg altså bare ikke! Blandt andet fordi der ligesom var en forventning om, at, når der var kunstnere i familien, måtte jeg også kunne male! Så dét ville jeg ikke! Det gik over. Da jeg først tog fat på maleriet, ville det ikke stoppe igen.

Heldigvis kan vi kun sige! Og Malene demonstrerede på levende vis, hvordan hun påbegynder et maleri.

Nogle af os har for år tilbage besøgt hendes far i de samme omgivelser – og tro mig, ikke meget er forandret i dette store atelier! Uden at fornærme Malene tror jeg godt vi kan beskrive det som organiseret rod!

Tiden nærmer sig nu atter for årets største begivenhed i K72 – påskeudstillingen, 29. marts til 2. april. Og nok engang har menighedsrådet i Gauerslund Sogn været meget velvillige og stiller sognehuset til vores rådighed.

Åbningstidspunkter for påskeudstillingen er tilpasset gudstjenesterne i Gauerslund Kirke i påskedagene. Og hvem der skal udstille har I jo allerede kunnet se i den omdelte oversigt. Denne gang har vi valgt at have flere udstillere end vi plejer, og vi håber det kan gøre udstillingen endnu mere se-værdig og dermed give de besøgende en kaskade af sanseindtryk. I vil i løbet af nogle dage også modtage oversigten pr. mail, og I skal være særdeles velkomne til at rundsende den til venner og bekendte.

Afslutningsvis vil jeg på vegne af den samlede bestyrelse også denne gang komme med en lille efterlysning: nok er det bestyrelsen, der står i spidsen for foreningen og dermed også skal varetage de opgaver, der er forbundet hermed, og det gør vi gerne og med stor entusiasme. Men vi vil som altid gerne bede om lidt assistance fra vores medlemmer i forbindelse med vores udstillinger. Bestyrelsen, der for nogles vedkommende fortsat er aktive på arbejdsmarkedet, skal have hjælp fra nogle af vore medlemmer, i særdeleshed når arbejdet med at hente og opstille vores udstillingsvægge finder sted. Denne gang er det i løbet af onsdag den 28. marts. Så kære medlemmer – kom frit frem, og tro mig, arbejdsindsatsen er bestemt til at overse – og nu helt uden at skulle op og ned ad trapper!

Hermed vil jeg afslutte min beretning, og kommentarer eller bemærkninger er naturligvis velkomne.